

Sygn. akt IV Ka 797/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 r.

sprawy **A. S.**

syna P. i E. z domu P.

urodzonego (...) w Z.

obwinionego z art. 92 § 1 kw i art. 97 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 19 maja 2015 r. sygnatura akt VI W 565/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 797/15

UZASADNIENIE

Komenda Powiatowa Policji w Ś. złożyła wniosek o ukaranie A. S. obwiniając go o to, że:

1. w dniu 01 grudnia 2014 roku o godzinie 10.45 w Ś. (woj. (...)) na ul. (...), kierując samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do sygnalizacji świetlnej tj. nie zatrzymał się przed sygnalizatorem, który w tym momencie nadawał światło czerwone,

to jest popełnienia wykroczenia z art. 92 § 1 kw;

2. w tym samym miejscu i czasie kierując w/w pojazdem korzystał z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w ręku,

to jest popełnienie wykroczenia z art. 97 kw

Wyrokiem z dnia 19 maja 2015 roku (sygn. akt VI W 565/14) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. obwinionego A. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanych czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku, to jest wykroczenia z art. 92 § 1 kw i wykroczenia z art. 97 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 500 (pięćset) złotych;

II. zwolnił obwinionego od uiszczenia opłaty i od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Ze wskazanym wyrokiem nie pogodził się obwiniony zaskarżając wyrok w całości podnosząc, iż nie zgadza się z wyrokiem. Na rozprawie odwoławczej przyznał się do popełnienia przypisanego mu wykroczenia z art.97 kw, zakwestionował zaś sprawstwo wykroczenia z art.92§1 kw czując się niewinnym w tym zakresie.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja nie jest zasadna.

Skarżący wyrażając ogólną dezaprobatę z powodu zapadłego rozstrzygnięcia, na rozprawie odwoławczej w istocie potwierdził sprawstwo obu przypisanych mu wykroczeń. Sąd I instancji prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych i należycie ocenił zachowania obwinionego pod względem prawnym. Sąd odwoławczy w pełni podziela argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Zasady zachowania przez kierujących pojazdami dojeżdżających do sygnalizatora S-2 ze strzałką warunkowego skrętu w prawo zostały szczegółowo opisane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k.40 akt, k.5 uzasadnienia) i powielanie ujętej tam argumentacji wydaje się zbędne. Warto jedynie podkreślić, iż kontynuować prawoskręt można do czasu, w którym zielona strzałka jest włączona. Obwiniony zaś potwierdził na rozprawie odwoławczej, iż kiedy rozpoczął wykonywanie manewru skrętu w prawo i był już w ruchu „strzałka zgasła”, a zatem skoro mógł zaobserwować tę okoliczność znajdował się jeszcze przed sygnalizatorem, co nakazywało zaniechanie kontynuowania jazdy, bowiem na sygnalizatorze włączone pozostawało jedynie światło czerwone. Tym samym brak powodów do zakwestionowania zaskarżonego wyroku w zakresie przypisanego obwinionemu wykroczenia z art.92§1 kw. Jeśli zaś chodzi o wykroczenie z art.97 kw w zw. z art.45 ust.2 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym to obwiniony potwierdził, iż w czasie jazdy korzystał z telefonu trzymając słuchawkę w ręku.

Odnośnie podnoszonej w toku postępowania niedostatecznej znajomości języka polskiego przez obwinionego, to godzi się zauważyć, iż obwiniony urodził się w Polsce i tu też obecnie od dłuższego czasu zamieszkuje, Formułowane zaś przed sądem wypowiedzi wskazują na dobrą znajomość języka polskiego przez obwinionego nie wymagając konieczności pomocy tłumacza.

Orzeczona wobec obwinionego grzywna za dwa wykroczenia nie razi surowością jeśli się zważy, iż jej górna granica w ustawowym zagrożeniu to pięć tysięcy złotych.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok podlegał utrzymaniu w mocy (art.437§1 kpk w zw. z art.109§2 kpw).

Orzeczenie co do kosztów postępowania odwoławczego wobec sytuacji majątkowej obwinionego - uzasadnia przepis art.624§1 kpk w zw. z art.119 kpw.